

Stopp Veisaltingen

Interesseorganisasjon mot veisalting i Norge

www.stoppveisaltingen.no

7540 Klæbu den 27. februar 2008.
Ulstadveien 27.

**Til Fylkesmannen miljøvernavdeling,
v / Leif Inge Paulsen,
7700 Steinkjer.**

På oppfordring fra Håvard Risberg, Åsen, oversender undertegnede Dem en kort orientering ang. veisaltingen.

Veisalting

Året 1996 trumfet Vegdirektoratet gjennom salting av stamveier ned til svarte asfalten, tross motstand fra flere "fylkesveisjefer". For å overbevise all motstand, har Vegdirektoratet innhentet et formelverk fra SINTEF som viser at salting gir større trafikksikkerhet. Formelverket fra SINTEF er beviselig feil, og skulle aldri sett dagens lys. Gjennom mange år har Vegdirektoratet hevdet at saltingen reduserer trafikkulykker med hele 20 %. Året 2006 ble denne prosentandelen oppjustert til hele 40 %. Dette med viten og vilje om at deres regnestykker må være feil. Nå har ulykkesfrekvensen økt proposjonalt i takt med saltmengden, og Vegdirektoratet er kommet ut på en hengemyr og finner dessverre ikke veien tilbake.

Natur og miljø

I Sverige har de for lenge siden oppdaget alle skadevirkningene med veisaltingen og har redusert antall tonn salt til om lag halve mengden. I Norge går vi motsatt vei og øker saltmengden. De siste årene har mengden veisalt her i landet økt opp mot 200 000 tonn, bare på de statlige veiene. I tillegg kommer alle kommunale veier og private aktører. Og for mengden salt oppgitt for de statlige veiene kommer en mengde antikloppemiddel ferrocyanid på 20 tonn i tillegg, som er om lag 5 ganger over lovlig mengde - i følge Mattilsynet. Veisaltingen forårsaker et unormalt stort forbruk av vindusspylervæske (isopropanol) og kjemisk vask utvendig av bilparken. Et samlet forbruk på anslagsvis flere 100 tusen liter konsentrat. Den totale mengden spyler væske og kjemisk vask har det ikke lyktes oss å få oppgitt av Petroliumsinstittuttet. Men fakta er at saltet, ferrocyaniden, isopropanol og kjemisk vask går rett ut i våre naturomgivelser uten noen form for teknisk rensing. Saltingen forårsaker nesten konstant bløt asfalt gjennom vintersesongen, som medfører asfaltslitasje på hele 5 – 7 ganger større enn om samme asfalt var tørr. Oppløst asfalt blandet med saltet, som er dissosiert, renner ut i vår natur. Og alt saltet som ikke er dissosiert, blir før eller senere til mengder med svevestøv når asfalten tørker.

Vegdirektoratet svarer ikke

Gjennom mange år har vi forsøkt å få stoppet all veisaltingen. Det som har skjedd, er for det første at vi får ikke svar, skal vi oppnå svar, må vi først kontakte Sivilombudsmannen. Svaret vi endelig mottar, er et svada-svar som vi kunne ha vært foruten. Vegdirektoratet som har hovedansvaret for saltingen, har bare øket saltmengden i takt med vår brevskrivning. Nå er de kommet så langt med den uforsvarlige og unødvendige saltingen, at vi anser veisaltingen som en "seigpining" av naturen og miljøet med "døden" til følge flere steder i vårt langstrakte land. NIVA sin forskningsrapport viser tydelige tegn på naturødeleggelser innom en grense på 200 meter fra veien, der 18 av 59 vann er død på bunnen og har dermed ingen sirkulasjon. Og rundt 20 drikkevannskilder i Buskerud og Telemark er forurenset og ubrukelig pga. veisaltingen. Statens vegvesen har her erkjent saltskader og erstattet flere av brønnene, men veisaltingen fortsetter av utøvende makt.

Miljøverndepartementet og Samferdselsdepartementet

Gjennom 5 brev, som vi i Stopp Veisaltingen har mottatt fra Miljøverndepartementet, har departementet ennå ikke svart konkret på våre spørsmål. – Det må også tilføyes at Statens vegvesen har via lovhjemmel i Forurensningsloven, rett til å forurense på vei, men de har ingen juridisk lovhjemmel om å forurense på verken private eller statlige eiendommer. Samferdselsdepartementet, Liv Signe Navarsete, uttalelser er ferdiglaget av Vegdirektoratet. Samferdselsministeren har ingen kunnskap på dette området, og dermed fortsetter saltingen med godkjenning fra begge departement.

Loven skal være like for alle, enten det gjelder staten eller private

Staten gir ut strenge forurensingslover med sviende bøter til private, mens en annen statsetat forurenser med kanskje den største forurensingen på fastlandet år etter år, uten at statlige myndigheter griper inn og stopper all ødeleggelsen av natur og miljø. Salting av veier har her i landet pågått siden 60 / 70 -tallet Og det er først nå vi begynner å se konsekvensene av saltbruken.

Vi vil til slutt få oppfordre Fylkesmannen til å gå inn på våre nettsider, hvor salting og dets ødeleggelser er godt dokumentert; www.stoppveisaltingen.no.

Med hilsen
Stopp Veisaltingen

Kåre Denholm
Leder